

Nagy Tamás

Ahogy a többiek

Évszokról évszakra vándorolunk, mégis
tartunk háziállatokat, amiket
félelmeinkről nevezünk el.
Végül marad egy csehországi gyár,
vagy ami besikerül a kilátástalanság
horizontján. Élni csak úgy,
rivaldafényen kívül, nélkülöd.

Az első V-t az égen nem győzelemként
könyvelem. Külső hatás és ajándék.
Széttárt karokat adok csak,
eljátszani a nihilisták szerepét,
amíg a hidak közt pipacs és izzóp nő.
Pedig már megtanultunk helyállni
a szélvédők belső oldalán,
gyújtóval sört nyitni, és cigit
kérni, mint az alkoholisták,
a dobozt mutatva.

Hogy mi számít kiegyensúlyozottnak,
nem tudom. A megszokás illúzióvá tesz
öleléseket: más ajkak és fogak
nyomait képzelem tiednek, mintha
a test homokviharában a szemcsék
anyagjegeiddé rendeződnének.
Ezért vagyok képes megfeledkezni
az időről, hogy olyan helyé lassuljak,
ahol át kell gondolnom, milyen érmét
dobok újra a vízbe.

Hasonlatszögek

Keszegek, gerlék, szöcskék – így rajzolódik háromszög
a szem tengelyével. Valószínűleg
Bermuda-háromszög, azért tűnnek el a gondolatok,
és kerül elő az újratervezés sós íze.
Vajon hány csepp gördült ki miattad az orr mentén?
Megtölteni az összessel ezt a patakot hasztalan,
mint a vadak megszelídítésére tett legtöbb
próbálkozás. A motor, amely a horgásztóba tartó
patakba hajtotta a vizet, napok óta leállt,
akár az áramszolgáltatás katasztrófák idején.

Kényszeres csend. Eleinte hirtelen apály,
majd a közénk ékelődő várakozás.
Remélni, hogy a propellert túlélő kisebb halak
elérik céljukat. Közben ösztöneinkre hagyatkoztunk,
menekülve az ölelések vízszintességétől, és a ténytől,
hogy olyanok voltunk, mint azok a vörösszárnyúak –
elmúlásra ítélve a szelektálást, és a többi fázist követően, félúton.

túl a körökön

átfutni a logikus érveken
újra meg újra, már amennyire lehet,
teret adni a higgadtságnak és elhíttetni:
elég volt egyszer lenyűgözni,
hogy tiéd maradjon.
többre úgysem telik így,
a sokadik ital után. csak kettőnk közül
ő van túl a körökön. a mértani
alakzatok utóhatása. sose voltam jó
matekból. másokkal látni
fél éjszakán keresztül viszont
rossz képleteket idéz a fejembe,
mintha a féltékenység egyenletét
egy más, kamaszkori képlettel
próbálnám megoldani. aztán
minden rendbent kell színlelnem,
és búcsúzni valami sürgős miatt,
hogy majd lerészegedve, hajnali kettőkor
érjek haza. s a taxi, akár egy
nedves ecset, elmossa az utcák vásznain
a színeket, hogy reggelre rájőjjünk
a számunkra még ismeretlen,
nyolcbetűs feleletre.

Nagy Tamás 1996-ban
született Beregszászon.
2017-ben szerzett
BA szintű diplomát
a II. Rákóczi Ferenc
Kárpátaljai Magyar
Főiskola angol nyelv és
irodalom szakán.
Tagja a Kovács Vilmos
Irodalmi Társaságnak
és a Fialat Írók
Szövetségének.